

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/241/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312228921
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2312228921.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Boženy Husárovej a JUDr. Ľubomíra Bundzela v právnej veci žalobcu MILENIUM STAVEBNÉ STROJE s.r.o., Bystrická 1161, Žarnovica, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Polákom, Radlinského 1718, Dolný Kubín proti žalovanému IKRA s.r.o., Majakovského 393/3, Galanta, zastúpenému advokátom JUDr. Pavlom Kolenčíkom, Hlavná 56, Šaľa, o zaplatenie 12.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 20Cb/53/2012-213 zo dňa 04.08.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanému zaplatenia 12.000,- eur s príslušenstvom (po zmene žaloby pripustenej uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 13.05.2013) ako plnenia zo zmluvy o pôžičke zo dňa 19.01.2011.

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 04.08.2014 žalobu zamietol a v konaní úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vo výške 3.362,55 eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia sa žalobca v konaní domáhal pôvodne vydania veci - mobilnej triedičky materiálu Značky: POWERSCREEN, Výrobca: A Terex Company, DUNGANNON, NORTHERNIREUND, Výrobné číslo: 661249. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 19.01.2011, žalobca žalovanému požičal sumu vo výške 12.000,- euro. Požičanú sumu sa žalovaný zaviazal splatiť v troch splátkach najneskôr do 29.06.2011. Prvá splátka bola vo výške 6.000,- euro, splatná ku dňu 29.04.2011, druhá vo výške 3.000,- euro, splatná ku dňu 29.05.2011, tretia splátka bola na základe zmluvy o pôžičke vo výške 3.000,- euro splatná ku dňu 29.06.2011. Žalovaný napriek výzvam dlh nezaplatil. V prípade neuhradenia dlžnej sumy, bola v zmluve o pôžičke, menovite v článku III., dohodnutá zábezpeka, a to predmetná mobilná triedička materiálu. Domáha sa preto touto žalobou o vydanie veci predmetnej veci.

Vo svojom písomnom vyjadrení na predmetný návrh žalovaný uviedol, že žalobca ho oslovil žalovaného približne v novembri v roku 2010 ohľadom výhodnej kúpy nového kolesového nakladača značky ČASE 921 E Tier 3. Konateľ žalobcu Jiří Horák vystupoval ako výhradný dovozca stavebných strojov tejto značky. Nakoľko konateľ žalobcu vystupoval veľmi dôveryhodne a platnosť ponuky bola do 31.12.2010, začiatkom decembra sa s ním dohodli, že stroj žalovaný od žalobcu kúpi. Začiatkom januára 2011 navštívil konateľa žalovaného osobne konateľ žalobcu a ponúkol, aby kúpna cena na kúpnej zmluve

nebola uvedená vo výške 150. 000,- euro, ale len 138.000,- euro s tým, že žalovaný mu vyplatí 12.000,- euro v hotovosti a bez dokladu, z dôvodu, aby navrhovateľ nemusel platiť vysoké dane. Konateľ odporcu na celú uvedenú dohodu pristúpil. Keďže však odporca sumu 12.000,- euro nemal v hotovosti k dispozícii, obaja konatelia sa dohodli, že žalovaný postupne splatí celú sumu žalobcovi. Celá uvedená dohoda medzi nimi bola uzavretá len ústnou formou. O niekoľko dní neskôr zavola konateľ žalobcu konateľovi žalovaného, že predsa aj keď si dôverujú, dobre by bolo túto dohodu spísať a nejakým spôsobom zabezpečiť. Navrhol zmluvu o pôžičke a, aby žalovaný dal do zábezpeky triedičku štrku POWERSCREEN. Dňa 19.1. 2011 konateľ žalobcu opäť osobne navštívil konateľa žalovaného v sídle spoločnosti žalovaného, kedy spoločne podpísali zmluvu o fiktívnej pôžičke, s tým, že konateľ žalovaného žiadne peniaze od konateľa žalobcu neprevzal. Dňa 20.01.2011 počas návštevy pracovníka leasingovej spoločnosti E. konateľ žalovaného z leasingovej zmluvy na finančný leasing kolesového nakladača značky CASE 921 E Tier 3 s prevrpením zistil, že v tejto zmluve je uvedená kúpna cena stroja vo výške 150. 000,- euro, a nie vo výške 138. 000,- euro, ako sa pôvodne dohodol s konateľom žalobcu. Konateľ žalovaného sa ihneď telefonicky spojil s konateľom žalobcu, s tým, že čo to má znamenať. Konateľ žalobcu mu odpovedal: „Nevedel som to inak uhrať, vysvetlím Vám to, zmluvu podpíste a tú o pôžičke zlikvidujeme“. Nakoľko konateľ žalovaného konateľovi žalobcu ešte stále dôveroval, leasingovú zmluvu podpísal, naďalej bol v tom vedomí, že všetko je v poriadku a preto sa k tejto veci viac nevracal. Preto tvrdil, že žalobcovi nič nedlží a preto žiadal návrh zamietnuť.

Na to žalobca dňa 11.4.2012 doručil súdu návrh na zmenu petitu pôvodného návrhu a to na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 12.000,- euro istiny s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.000,- euro od 30.4.2011 do 29.5.2011, zo sumy 9.000,- euro od 30.5.2011 do 29.6.2011 a zo sumy 12.000,- euro od 30.6.2011 do zaplataenia, všetko do troch dní, a nahradiť vzniknuté trovy konania. Zmenu návrhu odôvodnil tým, že popiera vymyslenú konštrukciu na inú kúpnu cenu ako 150.000,- Eur. Peniaze 12.000,- Eur zo zmluvy o pôžičke reálne boli odovzdané konateľovi žalovaného, čo bolo potvrdené podpisom na zmluve. Žalovaný svoju povinnosť pôžičku vrátiť nikdy nespochyboval, tvrdil len, že momentálne nemá peniaze, a žiadal žalobcu o trpezlivosť. Toto preukazuje aj e-mail pani S. Q. napísaný manželke konateľa žalobcu: „ Dobrý deň pani S., celá táto situácia ma nesmieme mrziť, rovnako to, že Vám dlhujeme a aj to, aký názor ste si o nás vytvorili. Teraz s pokorou uznávam, že to bola obrovská chyba, že sme sa voči Vám zadžili, keď sme kupovali ten nakladač, tak sme mali niekoľko možností z čoho to vyplatíme...“. Žalovaný žalobcovi mal v súlade s leasingovou zmluvou zaplatiť akontáciu v sume 39.528,26 euro. Z tejto sumy zaplatil len 31.528,26 euro, teda ku dnešnému dňu z titulu nezaplataenej akontácie dlhuje sumu 8.000,00 euro, ktorej zaplataenia sa domáha žalobca v súdnom konaní, vedenom pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 5Cb/11/2013.

Súd uznesením č.k. 20Cb/53/2012-67 zo dňa 13.5.2013 pripustil zmenu petitu návrhu z vydania veci na zaplataenie istiny 12.000,- euro s príslušenstvom.

Vo svojom písomnom vyjadrení na zmenený petit žalovaný uviedol, že pokiaľ by žalobca, ako tvrdí, žalovanému peniaze aj fyzicky odovzdal, musela by byť táto suma riadne zaúčtovaná v účtovníctve oboch firiem. Znamená to, že by žalovaný musel vystaviť riadny účtovný, t. j. príjmový pokladničný doklad a k tomu priložiť svoj výdavkový pokladničný doklad, potvrdený účtovný, t. j. príjmový pokladničný doklad a k tomu priložiť svoj výdavkový pokladničný doklad. Takéto doklady však neexistujú (čo napokon potvrdil aj žalobca vo svojom písomnom vyjadrení súdu doručenom dňa 19.8.2013). Taktiež na konci účtovného obdobia, t. j. kalendárneho roka sa robí inventarizácia záväzkov a pohľadávok, kde si firmy odsúhlasujú celkové výšky záväzkov. Žalobca predložil súdu odsúhlasenie pohľadávok žalobcu voči žalovanému na zvyšnú sumu akontácie. To znamená že, ak by bola aj spomínaná pôžička reálna, prečo potom neposlal žalobca aj odsúhlasenie pohľadávok na sumu 12.000,- euro?

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu a konateľa žalovaného, oboznámením listín výpisov z obchodného registra na účastníkov konania, zmluvou o pôžičke, fotodokumentáciou, písomnou ponukou na kúpu stroja, písomnou odpoveďou na výzvu zo dňa 23.7.2012 pre JUDr. C., leasingovou ponukou a špecifikáciou leasingu od VB LEASING, leasingovou zmluvou číslo: LZC/10/70225 Trnava zo dňa 19.01.2011, kúpnu zmluvu Kľak zo dňa 19.1.2011 a Bratislava zo dňa 19.1.2011, protokolom o prevzatí predmetu leasingu LZC/10/70225 zo dňa 21.2.2011, predfaktúrou č. 2011/0003 zo dňa 1.2.2011, výdavkovým pokladničným dokladom č. 211029 z 1.2.2011 od žalovaného, príjmovým pokladničným dokladom bez čísla z 1.2.2011 od žalobcu, písomným odsúhlasením pohľadávok k 31.12.2011 zo dňa 18.1.2012, nahliadnutím do spisu tun. súdu sp. zn.

5Cb/11/2013, zmluvou o investičnom úvere č. 146442/PALMIU/Z a výpisom z účtu, výsluchom svedkov: B. S., S. Q., C. E., K. C., JUDr. Q. A., a zistil nasledovný skutkový stav:

Podľa výpisov z obchodného registra žalobca MILÉNIUM STAVEBNÉ STROJE, s.r.o., so sídlom Bystrická 1161 Žarnovica 966 81, 126 Kl'ak 966 77, IČO: 36 738 514, spoločníci: Q. S., B. S., konateľ Jifí Horák, predmet činnosti: kúpa tovaru na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom, prenájom strojov a prístrojov v rozsahu voľnej živnosti, opravy pracovných strojov a iné, a odporca IKRA s.r.o., so sídlom Majakovského 393/3, Galanta 924 01, IČO: 36 251 551, spoločníci: R. Q., Ing. Q. A., P. C., konateľ : Igor Javorka, predmet činnosti: činnosť vykonávaná bankským spôsobom a iné, sú právnické osoby.

Medzi účastníkmi konania (zastúpení konateľmi) bola uzavretá písomná: „Zmluva o pôžičke uzavretá podľa § a násl. OZ 02.01.2011 v Galante, dňa 19.01.2011. Veriteľ touto zmluvou o pôžičke prenecháva dlžníkovi sumu 12.000,-€ a dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie sumy vo výške 12.000,-€ na obdobie do 29.06.2011, počnúc dňom podpísania zmluvy a to bezúročne. Termín splatnosti: sumu 6.000,-€ zaplatí do 29.04.2011, sumu 3.000,-€ zaplatí do 29.05.2011, sumu 3.000,-€ zaplatí do 29.06.2011“. Bola v zmluve pripojená aj dohoda o zábezpeke tak, že dlžník dáva ako protihodnotu mobilnú triedičku materiálu (foto triedičky súčasťou zmluvy o pôžičke, fotografia bola vyhotovená konateľom žalobcu dňa 17.1.2011). Zmluva mala sa uzavrieť Galante dňa 19.01.2011. Zmluvu podpísali: S. J..., Q. J..., Q. S.... . V priebehu súdneho konania konateľ žalobcu vysvetlil, že číslice „02.012011“ označujú číslo zmluvy a zmluvu podpisovala aj pani Q. na jeho požiadanie hoci nie je konateľka žalovaného nakoľko ide o vyšší obnos peňazí. Konateľ žalovaného uviedol, že miesto uzavretia zmluvy označené ako Galanta je nesprávne, preto, že zmluva bola uzavretá v kancelárii firmy žalovaného (Žarnovica) a nie si si istý ani v tom či to bolo v dátume uvedenom na zmluve 19.1.2011.

V súvislosti so zmluvou o pôžičke pred súdom konateľ žalobcu uviedol, že v súvislosti s kúpou stroja Q. sa ho pýtal, či by jeho firma mu nemohla poskytnúť pôžičku 20.000,-euro. S tým však nesúhlasil, následne požiadol o pôžičku 15.000,-euro, ani s tým nesúhlasil a po konzultácii s jeho manželkou súhlasil s pôžičkou 12.000,-euro. Žiadal od konateľa žalovaného, aby mu niečo dal do zábezpeky z titulu vrátenia pôžičky, a preto spoločne so žalovaným nafotili triedičku kameniva na pracovisku žalovaného, ktorá mala byť v zábezpeke pre vrátenie uvedenej pôžičky. Pôvodne boli tak dohodnutí, že má prísť do Galanty s uvedenou sumou a tu sa mala podpísať zmluva o pôžičke. Keďže nemal k dispozícii celú sumu, kontaktoval Q., že za 1-2 dní ich bude mať k dispozícii a môže si ich prísť vyzdvihnúť k nemu. Ako náhle mal k dispozícii celú sumu, zavolať Q., aby si ich prišiel prevziať. Q. sa dostavil do kancelárie jeho firmy aj s jeho manželkou, kde za jeho a prítomnosti jeho manželky (pani S.) došlo k podpisu zmluvy s tým, že trval na tom, keďže išlo o väčší obnos financií, aby aj p. Q. zmluvu o pôžičke podpísala. Následne došlo k prevzatíu predmetných financií Q.. Predmetné financie 12.000,-euro mal aktuálne v pokladni, tieto boli určené na bežné platby. Tieto peniaze sa vôbec v účtovníctve žalobcu neobjavili, pretože išlo o ich súkromné peniaze, ktoré vlastnili s jeho manželkou. Napokon preto sa táto pohľadávka ani neobjavila odsúhlasení pohľadávok za rok 2011.

Konateľ žalovaného v súvislosti so zmluvou o pôžičke pred súdom uviedol, že S. prisľúbil, ako obchodník s pracovnými strojmi, že ich staré stroje, ako napr. triedička, bager, čelný nakladač Hitachi 2010 predá a z predaja môžu si potom zabezpečiť časť kúpnej ceny nového stroja. K tomu však mali zložiť akontáciu 40,000,-euro pre leasingovú spoločnosť, ktorú sumu však nemali k dispozícii. Začali si v banke vybavovať úver a v decembri 2010 im podarilo vybaviť úver na 20.000,- euro s tým, že 20.000,- euro dal S. ako akontáciu. S. prišiel s nápadom, že pokiaľ mu dá 12.000,- euro bokom, o túto cenu sa zníži kúpna cena stroja vo vzťahu k „leasingovke“, čiže na 138.000,- euro. Podstata, prečo S. toto navrhol bola tá, že pri kúpnej cene 150.000,- euro S. mu tvrdil, že bude mať malý zisk a takto pri predaji 138,- euro by mu 12.000,- euro zostal zisk a tým pádom by on mal nižšie leasingové splátky. 12.000,-euro, však k dispozícii nemal a preto prišiel S. s nápadom, nech medzi nimi ako obchodníkmi „proforma“ sa napíše pôžička na 12.000,- euro. S týmto súhlasil. Predmetná pôžička bola podpisovaná potom v Galante v uvedený deň za jeho prítomnosti a prítomnosti jeho manželky, nebola prítomná p. S. a nie je pravda, že by sme oni cestovali do Žarnovice za účelom podpisu predmetnej pôžičky.

Svedkyňa B. S. pred súdom uviedla, že zmluvu o pôžičke pripravoval konateľ firmy žalobcu, čiže jej manžel. Príjmový a výdavkový doklad nevystavovala na firmu, lebo priamo v pôžičke bolo uvedené, že peniaze prevzal dlžník. Uznáva, že urobila chybu, že nebol vystavený žiadny účtovný doklad o príjme týchto financií do firmy a ani žiadny výdavkový doklad, ako výdaj týchto firemných peňazí. K podpísaniu

zmluvy a odovzdaniu peňazí došlo vo firme žalobcu, potom spolu šli na obed. Nevie v skutočnosti, kto bol prítomný, keď došlo k odovzdaniu týchto financií, či boli tam traja alebo všetci štyria, viem len, že jej manžel tieto peniaze odovzdával Q.. Nevie ani to uviesť, kedy došlo k podpisu predmetnej zmluvy, či pred alebo po odovzdaní peňazí. Zmluva bola podpísaná v Žarnovici.

Svedkyňa S. Q. pred súdom uviedla, že predmetná zmluva o pôžičke mala sa podpísať niekoľko dní pred uzavretím lízingovej zmluvy. Zmluva o pôžičke bola podpisovaná 19.01.2011 v Galante. Následne jej manžel zistil, že na lízingovej zmluve nie je suma 138.000,- euro ale 150.000,- euro. Vtedy už zmluva o pôžičke medzi nimi bola podpísaná. Manžel volal S., čo to má znamenať, na to mu S. povedal, že to nevedel nejako inak uhrať, že to neskôr vysvetlí. Dodnes im to však nevysvetlil. Keďže nepodarilo sa opraviť kúpnu cenu v leasingovej zmluve, S. im povedal, aby na zmluvu o pôžičke zabudli a tým to oni považovali za vybavené. Mysleli si, že S. to s nimi myslí dobre. Vo vzťahu k nim vystupoval vždy dôveryhodne, priateľsky, preto podpísali, že im tieto financie boli poskytnuté. Bola síce raz vo firme navrhovateľa na pozvanie S.. Nevie však či to bolo pred alebo po uzavretí leasingovej zmluvy, dátum si už nepamätám už. S. im chcel ukázať, aké stroje má, išli spolu na obed a priateľsky podebatovali. S. prišiel do Galanty s vopred pripravenou zmluvou a povedal jej pri tejto príležitosti, že pre istotu, aby ju podpísala i ona. Žiadne peniaze S. vtedy nenesol a bolo by to asi aj nelogické, keď mu dlžili za akontáciu, aby im nosil ešte nejaké peniaze. Akontáciu na predmetný stroj zaplatili na predfaktúru, ktorú S. doniesol 01.02.2011 s tým že dostali sme od banky úver 15.000,- euro a 5.000,- euro mali v hotovosti preto 01.02.2011 mu vyplatili 20.000,- euro, na to bol vystavený riadny pokladničný doklad. Zvyšok akontácie mu postupne splácali po 1.000-2.000,- euro v ďalších zvyšných rokoch. V predmetnom e-maili, ktorý predložila, riešili akurát ich dlh na akontácii, neriešili žiadnych 12.000,- euro, lebo sa to neevidovalo ako dlh.

S predmetnou zmluvou o pôžičke súvisí kúpa stroja kolesového nakladača značky CASE 921 E Tier 3. V tomto smere z predložených dôkazov súd zistil :

Žalobca ponúkol na predaj predmetný stroj s predajom okamžite, cenová ponuka 150.000,- euro do 31.12.2010 aj na leasing.

Leasingová zmluva číslo: LZC/10/70225 Trnava, dňa 19.01.2011.

- Poskytovateľ leasingu :VB LEASING SK, spol. s r.o., príjemca leasingu: IKRA s.r.o.,
- Kolesový nakladač ČASE 921E Tier 3
- Dodávateľ: MILÉNIUM STAVEBNÉ STROJE s.r.o.
- nadobúdacia cena s DPH:180 000,00 Bez DPH 150 000,00, leasingová cena- 200 556,48 EUR
- doba trvania leasingu: 48 mesiacov

Kúpna zmluva Kľak, dňa 19 januára 2011 Bratislava, dňa 19 januára 2011

- predávajúci : MILENIUM STAVEBNÉ STROJE s.r.o., kupujúci: VB LEASING SK, spol. s r.o.
- predmet a obsah zmluvy: kolesový nakladač: CASE 921 E Tier 3
- Kúpna cena: 180 000,00,- EUR s DPH

Ako vyplýva z uvedených písomností obe zmluvy mali byť podpísané v ten istý deň, kedy mala byť podpísaná aj zmluva o pôžičke, čo však všetci účastníci konania a napokon i svedkovia vylúčili. Pri tom podľa týchto listín zmluvy sa mali podpísať: zmluva o pôžičke v Žarnovici (alebo v Galante), leasingová zmluva v Trnave (alebo v Galante), kúpna zmluva v Kľaku a v Bratislave. Preto tieto údaje na uvedených listinách, vzhľadom, že boli dôvodne spochybnené, nemajú žiadnu výpovednú hodnotu.

Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 3.10.2013 z pripojenej zmluvy o investičnom úvere č. 146442/PALMIU/Z a pripojeného výpis z účtu žalovaného zo dňa 6.12.2010 bolo zistené, že zmluvu o investičnom úvere podpísal konateľ žalovaného s H. Y. A., a. s A. (H.) dňa 03.12.2010. Dňa 06.12.2010 vybral z H. konateľ žalovaného peniaze v hotovosti vo výške 17.100,- euro, t. j. poskytnutý úver spolu so zostatkom na účte. Ešte v ten istý deň si peniaze v sume 20.000,- euro (sumu vo výške 2.900,- euro doložil žalovaný z pokladne) prišiel prevziať osobne konateľ žalobcu ku konateľovi žalovaného domov. Bolo to vtedy z toho dôvodu, že podľa vyjadrenia konateľa žalobcu len do konca roka 2010 mu predajca podrží na sklade kupovaný stroj, takže v januári 2011 by sa už tento stroj nedal kúpiť. Na sumu 20.000,- euro vystavil konateľ žalobcu konateľovi žalovaného príjmový pokladničný doklad s dátumom 06.12.2010. Tento doklad mu konateľ žalovaného dňa 01.02.2011 vrátil s tým, že konateľ žalobcu vystavil nový príjmový pokladničný doklad s dátumom 01.02.2011. Toto potvrdzuje aj pripojená predfaktúra žalobcu č. 2011/0003 s dátumom vyhotovenia 01.02.2011 s dátum splatnosti 01.02.2011 ako

záloha na 1.splátku 39 528,26 euro pre dodávateľa MILÉNIUM STAVEBNÉ STROJE s.r.o. od odberateľa IKRA s.r.o., ako i výdavkový pokladničný doklad č. 211029 z 1.2.2011 žalovaného a príjmový pokladničný doklad bez čísla z 1.2.2011 žalobcu o úhrade 20.000,- euro. Napokon bolo zistené, že žalovaný mal v súlade s leasingovou zmluvou zaplatiť žalobcovi akontáciu v sume 39.528,26 euro. Z tejto sumy zaplatil len 31.528,26 euro, teda z titulu nezaplatenej akontácie dlhuje sumu 8.000,00 euro, ktorej zaplataenia sa domáha žalobca v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 5Cb/11/2013, čo potvrdzuje tvrdenia svedkyne Q..

Svedok C. E. (zástupca leasingovej spoločnosti) pred súdom uviedol, že leasingovú spoločnosť oslovil žalovaný, že majú záujem o kúpu konkrétneho stroja. Volal aj pán S., že bude dodávateľom predmetného stroja žalobca a kúpnu cenu stroja potrebujú prefinancovať. Predávajúci predmetného stroja uviedol kúpnu cenu 150 000,- euro bez DPH. Táto suma sa dostala do leasingovej zmluvy. Kúpna cena ho prekvapila, pretože kúpna cena obdobných strojov na trhu bola vyššia. Leasingová zmluva bola spracovaná a nahodená do systému ešte v decembri 2010. Pred podpísaním leasingovej zmluvy sa s pánom S. stretli v Galante a tento ho doviedol k Q.. Pripustil, že leasingová zmluva nebola podpísaná 19. 1. 2011 (ako je to uvedené na zmluve), ale až 21. 1. 2011. Pripustil i to, že nebol prítomný S. pri podpise leasingovej zmluvy, keďže tam ani nemusel byť, v skutočnosti mohlo to tak byť, že s S. bol u Q. len raz, a to v čase keď sa pripravovali podklady pre leasingovú zmluvu.

Svedkyňa K. C. (pracovníčka u leasingovej spoločnosti) vo svojej výpovedi pred súdom pripustila, že nejaké doklady mohla zobrať žalovanému a dať mu podpísať, ale na celý prípad sa však nepamätá, keďže to bolo už veľmi dávno.

Z protokolu o prevzatí predmetu leasingu LZC/ 10/70225 z 21.2.2011 vyplýva, že odovzdávajúci MILÉNIUM STAVEBNÉ STROJE s.r.o., pre preberajúceho IKRA s.r.o., v predmetný deň odovzdal kolesový nakladač ČASE 921 E Tier 3. V ten deň boli vyhotovené konateľom spoločnosti žalobcu Horákom, a to prostredníctvom mobilného telefónu fotografie stroja Hitachi.

Žalobca poukázal na dve listinné dôkazy, ktoré podľa neho jednoznačne preukazujú dlh odporcu z pôžičky:

1. e-mail S. Q. B. S. zo 14.5.2012: „... Dobrý deň pani S., celá táto situácia ma nesmierne mrzí, rovnako to, že Vám dlhujeme a aj to, aký názor ste si o nás vytvorili. Teraz s pokorou uznávam, že to bola obrovská chyba, že sme sa voči Vám zadížili, keď sme kupovali ten nakladač, tak sme mali niekoľko možností z čoho to vyplatíme...“.

Svedkyňa Q. vysvetlila to tým, že v predmetnom e-maily, riešili akurát ich dlh na akontácii, neriešili žiadnych 12.000,- euro, lebo sa to neevidovalo ako dlh a bola to reakcia na odsúhlasenie predmetného dlhu.

2. Odpoveď na výzvu zo dňa 23.07.2012 pre JUDr. C. zo dňa 3.8.2012: „...Dňa 19.01.2011 sme s Vaším klientom uzatvorili Zmluvu o pôžičke (ďalej len zmluva“), ktorou nám Váš mandant MILÉNIUM STAVEBNÉ STROJE, s.r.o., so sídlom Kľak 126,966 77 Kľak, IČO: 36 738 514 ako veriteľ (ďalej aj „veriteľ“), poskytol peňažnú pôžičku vo výške 12000,- EUR (slovom: dvanásťtisíc eur). V článku III. Zmluvy sme sa s veriteľom dohodli na znení nasledujúceho ustanovenia: " V prípade neuhradenia dlžnej sumy, uvedenej v článku II. tejto zmluvy, dlžník dáva ako protihodnotu mobilnou triedičku materiálu - foto triedičky súčasťou zmluvy o pôžičke. " .... Avšak máme zato, že uvedené ustanovenie článku III. zmluvy je od počiatku absolútne neplatné a to z dôvodu jeho neurčitosti. Preto si Váš mandant z dotknutého ustanovenia článku III zmluvy nemôže uplatňovať žiadne práva a k mobilnej triedičke materiálu, ktorá je v ňom uvedená nemá a za žiadnych okolností nemôže mať Váš mandant žiadne práva....“

Žalobca poukazuje na to, že napáda sa tu len neplatnosť zmluvy o zábezpeke ale samotná zmluva o pôžičke nie. Je to písané na hlavičkovom papieri žalovaného a podpísané konateľom žalovaného, plus odtlačok pečiatky žalovaného.

Konateľ žalovaného na to uviedol, že túto odpoveď pre neho spracoval advokát JUDr. A., s ktorým spolupracoval v tom v čase. Bola to reakcia na požiadavku vydania predmetného stroja.

Svedok JUDr. Q. A. pred súdom potvrdil, že v podstatnej miere participoval na odpovedi na výzvu advokátovi JUDr. C.. Bolo to tak že Q. doniesol mu potrebné listiny vrátane zmluvy o pôžičke. Vo svojej odpovedi koncentroval sa na neplatnosť zmluvy na vydanie stroja a tak si pamätá, že už v tom čase

Q. mu tvrdil, že na základe zmluvy o pôžičke nedošlo k odovzdaniu žiadnych financií. Práve preto Q. chcel na základe toho zažalovať S., čo mu však neodporučil. Aj v následnom období mu Q. tvrdil, že na pôžičku nedostal žiadne peniaze. Že bol podvedený a že mala to byť len nejaká ponížená hodnota triedičky len, aby to papierovou sedelo.

Po takto vykonanom dokazovaní súd dospel k nasledovnému právnenému záveru:

Súd viazaný návrhom, v medziach a dôvodoch návrhu (§ 42, § 79, § 120, § 153 O.s.p.) skúmal aktívnu a pasívnu legitímáciu účastníkov tohto sporu ako i oprávnenosť uplatneného nároku v návrhu aj v súvislosti s unesením dôkazného bremena.

V medziach, v rozsahu a v dôvodoch návrhu súd na tvrdenia žalobcu v návrhu vykonal dokazovanie navrhnuté účastníkmi konania. V danom prípade ide o sporové konanie, ktoré je možné začať na návrh v súlade s § 80 písm. b) O.s.p. o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Ako také je dôkazné konanie a podľa výsledku unesenia resp. neunesenia dôkazného bremena ako procesný dôsledok sa prejaví konečné rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 90 O.s.p. účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Oprávnenie podať návrh na začatie konania sa označuje ako procesná legitímácia. V týchto prípadoch ešte neprichádza v úvahu posudzovať či žalobca je vecne legitímovaný ako nositeľa subjektívneho práva, ktoré je predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery v, ktorých účastníci konania stoja so svojimi návrhmi proti sebe (spory), hovorí sa o vecnej legitímácii, aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia, alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného oprávnenia alebo hmotnoprávnej povinnosti, o ktorej v konaní ide. Či je tu nedostatok vecnej legitímácie sa ukáže až v samotnom konaní.

Podľa §657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju uzavrieť ústne, konkludentným prejavom. Pojmovými znakmi zmluvy sú:

1. prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj na spotrebovanie
2. druhovo (genericky) určené veci
3. dočasnosť právneho vzťahu
4. povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu
5. obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia.

Podľa §37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa Zborníka IV NS (s. 459 ods. 7): Neplatnosť právneho úkonu vyjadrená v § 37 OZ je neplatnosťou absolútnou od počiatku bez ohľadu na to, či sa niekto dôvodu neplatnosti dovolal, a je nerozhodné, či došlo k vydaniu súdneho rozhodnutia určujúceho, že právny úkon je neplatný.

Konanie v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok (§ 49) a tiež konanie v omyle (§ 49a) nemá samo osebe za následok neplatnosť právneho úkonu. V prvom prípade možno od zmluvy odstúpiť. V druhom prípade ten, kto je takým právnym úkonom dotknutý, môže sa relatívnej neplatnosti dovolať (§ 40a).

Podľa § 41 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a, ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti právneho úkonu sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

Dissimulácia samo osebe neodporuje zákonu. Zastretý právny úkon platí iba, ak vyjadruje vôľu účastníkov právneho úkonu a, ak pritom spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu. Za týchto okolností bude teda platiť to, čo účastníci naozaj chceli a zakrývali a nie to, čo iba predstierali (simulovali). Rozhodujúce je totiž to čo zmluvné strany skutočne chceli a nie je to čo predstierali. Avšak aj zastretý právny úkon je neplatný, ak nemá potrebné náležitosti. Pokiaľ, ale zastretý právny úkon sa simuluje

preto, že je nedovolený (napríklad je v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi), je neplatný. Nejde tu však o neplatnosť pre dissimuláciu, ale pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca ako právnická osoba nemá vecnú (aktívnu) legitimáciu na uplatnenie si uvedeného nároku v návrhu, pretože nie je subjektívnym nositeľom práva na vrátenie pôžičky, ktorého sa dovoľáva. Nepochybne bolo preukázané, že pokiaľ by bola poskytnutá aj pôžička na základe uvedenej zmluvy o pôžičke z 19. 1. 2011 medzi účastníkmi konania, žalobca žiadané financie z vlastnej dispozície neodovzdal. O tom žiadne relevantné dôkazy nesvedčia, pretože podľa vlastného tvrdenia konateľa žalobcu malo ísť o odovzdanie jeho súkromných financií, ktoré neboli prenesené do aktív žalobcu. Preto preukázateľne neboli žalobcom účtované ani evidované vo forme pohybu na účtoch alebo vo forme vydania relevantných účtovných dokladov ako príjmový a výdavkový doklad. Napokon toto bolo potvrdené i svedkyňou S.. Už z tohto z dôvodu bolo dôvodné predmetný návrh zamietnuť. Došlo však k spochybneniu i toho či vôbec odvolávajúci sa na zmluvu o pôžičke došlo k naplneniu pojmových znakov zmluvy o pôžičke, ktorá mohla byť uzavretá i neformálne, avšak podstata mala byť v prenechaní peňazí na voľné nakladanie v prospech žalovaného. Tieto pochybnosti o odovzdaní financií na základe predmetnej zmluvy do dispozície žalovaného vyvolali nevieryhodné údaje na skúmaných zmluvách, vrátane zmluvy o pôžičke, (v dátumoch, miestach ako i okolnostiach za ktorých tieto zmluvy boli uzavreté), ako i to, že táto pôžička nefigurovala ako pohľadávka žalobcu (list na odsúhlasenie pohľadávok vyhotovený samotným žalobcom) voči žalovanému pri odsúhlasovaní pohľadávok za rok 2012. Vznikli pochybnosti o tom kde a kedy zmluva o pôžičke za prítomnosti koho bola uzavretá, pretože v tomto smere sú rozporné výpovede nielen účastníkov konania ale i svedkov (viď. výpovede svedkýň Q. a S.). Všetky vykonané dôkazy, listinné i svedecké nasvedčujú pravdivosti tvrdenia žalovaného o zastretom právnom úkone z dôvodu poníženia dohodnutej kúpnej ceny kolesového nakladača. Tento zastretý právny úkon potom je od samého počiatku neplatný, pretože s ním sa obchádza zákon aj je v rozpore s dobrými mravmi. Preto samotné prehlásenie žalovaného o prevzatí financií zo zmluvy o pôžičke je pre posúdenie tohto prípadu nerelevantné. O prípadnom dlhu žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nenasvedčujú ani listinné dôkazy na, ktoré sa žalobca v tomto konaní odvolával, a to e mail Q. pre S. a písomná odpoveď pre JUDr. C., keďže tieto listiny nepotvrdzujú platnosť predmetnej pôžičky, respektíve dlh žalovaného z predmetnej pôžičky. Práve naopak z vykonaného dokazovania vyplýva, že tvrdenia žalovaného o mieste, účasti, dátume o dôvodoch, pre ktoré zmluva o pôžičke bola uzavretá sú pravdivé. Javí sa ako pravdivé tvrdenie, že zmluva o pôžičke bola uzavretá v Galante 19. 1. 2011 a v tom čase ešte leasingová zmluva uzavretá nebola. Je pravdivé tvrdenie, že už v tom čase žalobca evidoval dlh z akontácie na predmetný kolesový nakladač vo vzťahu k žalovanému. Preto javí sa ako logické tvrdenie žalovaného, že nebol dôvod tento dlh ešte navyšovať poskytnutou pôžičkou. Javí sa ako pravdivé tvrdenie i to, že leasingovú zmluvu podpísal konateľ žalovaného len za prítomnosti svedka E. a svojej manželky dňa 21.1.2011, pričom netreba nechať bez povšimnutia tvrdenie svedka E., že dohodnutá kúpna cena (150.000,-euro) sa mu javila ako neobvykle nízka oproti kúpnej cene, ktorá sa obvykle dohoduje pri obdobných kolesových nakladačov v iných prípadoch. Preto súd vyhodnotiac všetky vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k tomu záveru, že nebolo preukázané, že by navrhovateľ poskytol vlastné financie do dočasnej dispozície žalovaného, ktoré žalovaný by bol povinný žalobcovi vrátiť a preto súd návrh žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa tak, aby bolo žalobe vyhovie. Rozhodnutie považuje za nezákonné a výhrady vzniesol aj voči spôsobu jeho odôvodnenia. Podľa jeho názoru oporu vo vykonanom dokazovaní nemá záver súdu o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu v konaní nakoľko z výpovede konateľa ani svedkyne p. S. nevyplýva, že žalovanému mali byť odovzdané ich súkromné peniaze. So žalovaným komunikovali ako firmy ohľadne kolesového nakladača, preto aj pôžičku, o ktorú požiadal žalovaný ako firma, riešili ako firma. Vlastné prostriedky dali do firmy a pôžičku poskytla firma, pričom nezaevidovanie pôžičky v účtovníctve môže zakladať pochybenie v zmysle účtovných dokladov, nemá však vplyv na platnosť zmluvy o pôžičke a povinnosť žalovaného peniaze vrátiť. Odvolateľ poukazoval aj na to, že sám žalovaný nedostatok aktívnej legitimácie v konaní nenamietal, a bránil sa iba tým, že peniaze neprevzal, pričom súd po vykonaní výsluchu konateľa a svedkyne S. v septembri a novembri 2013, na ktorých svoje rozhodnutie založil, vykonal ešte 4 pojednávania, ktoré sa posúdenia aktívnej legitimácie žalobcu ani okrajovo nedotýkali. Argumentácia súdu nedostatkom aktívnej legitimácie je nedôvodná, absolútne nepresvedčivá a jej použitie zo strany súdu vyznieva účelovo. V súvislosti s posudzovaním zmluvy o pôžičke ako simulovaného právneho úkonu a s tvrdeným neodovzdaním peňazí odvolateľ poukazoval na to, že v konaní Okresného súdu Galanta č.k. 5Cb/11/2013, v ktorom sa voči žalovanému

domáha zaplataenia 8.000,- eur, žalovaný simulovanú zmluvu o pôžičke ani údajnú zníženú cenu stroja na 138.000,- eur nespomenul. Poskytnutie pôžičky žalobcom žalovaný potvrdil aj v obsahu svojho listu zo dňa 03.08.2012, ktorým reagoval na výzvu žalobcu zo dňa 23.07.2012, z čoho je podľa odvolateľa zrejme, že žalovaný v danom čase rozlišoval medzi vzťahom týkajúcim sa stroja a vzťahom z pôžičky, a svoj záväzok vrátiť pôžičku nerobil sporným. Zmluvu o pôžičke ako simulovaný právny úkon neuzatvárali, v takom prípade by bolo nelogické dávať do textu zmluvy zábezpeku v podobe triedičky, pričom žalovaný by po zistení skutočnej ceny nakladača nepochybne žiadal, aby boli vykonané opatrenia, na základe ktorých by bolo vylúčené riziko, že sa žalobca bude vrátenia pôžičky domáhať. Fiktívnosť pôžičky žalovaný nespomenul ani pri pokuse o odňatie zábezpeky pôžičky - triedičky kameňov, ako to vyplýva z výpovede svedka V. H. v konaní 5Cb/11/2013, rovnako ako jeho právny zástupca JUDr. A., ktorý za neplatnú označil iba časť zmluvy o pôžičke týkajúcu sa zábezpeky. Odvolateľ predpokladá, že manželka Q. by ako skúsení podnikatelia nepodpísali prehlásenie, že prevzali 12.000,- eur, ak by túto sumu aj skutočne neprevzali, pričom J. Q. podpísal aj už uvádzané stanovisko, ktoré mal vypracovať JUDr. A.. K otázke miesta a času uzatvorenia zmlúv odvolateľ uviedol, že zmluva o pôžičke mala byť pôvodne uzatvorená v Galante, takto bola pripravená a po jej podpise v Žarnovici údaj o mieste jej podpísania nebol zmenený. Súdu pri posudzovaní hodnovernosti unikli klamstvá žalovaného, ktoré sú zrejme zo spisu 5Cb/11/2013, ktorý však súd prvého stupňa neoboznámil, ale do neho iba nahliadol. Odvolateľ preto navrhol odvolaciemu súdu, aby sa s obsahom spisu 5Cb/11/2013 oboznámil. Miesto a čas podpísania zmlúv odvolateľ nepovažuje za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci, ich zdôrazňovanie a na druhej strane odignorovanie rozhodujúcich troch dôkazov však považuje za nesprávne a účelové. Súd sa nevyssporiadal so skutočnosťou, že svedok E. dvakrát potvrdil prítomnosť konateľa žalobcu p. Horáka pri podpise leasingovej zmluvy a účelovo uviedol, že sa javí pravdivým tvrdenie, že leasingovú zmluvu podpisoval konateľ žalovaného iba za prítomnosti svedka E. a svojej manželky. V konaní 5Cb/11/2013 je viacero konkrétnych dôkazov usvedčujúcich konateľa žalovaného z klamstva, na tieto však súd nereagoval a uvedené dôkazy nevyhodnotil. Podstatu sporu odvolateľ považuje za jednoduchú - predmetom konania je vrátenie sumy 12.000,- eur z titulu písomnej zmluvy o pôžičke, podpisom ktorej v texte zmluvy prevzatie peňazí potvrdil a urobil tak aj o 6 mesiacov neskôr v liste pripravenom advokátom.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa z pohľadu použitých odvolacích dôvodov a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobcu.

V súlade s odvolateľom možno konštatovať, že pre rozhodnutie sporu zásadný význam nemala otázka, inak medzi účastníkmi sporná, miesta a dátumu podpísania zmluvy o pôžičke. Pokiaľ však súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané poskytnutie vlastných financií žalobcu do dočasnej dispozície žalovaného a žalobca ako právnická osoba preto nemá aktívnu legitimáciu na uplatnenie si žalovaného nároku, jeho zistenia zodpovedajú logickému vyhodnoteniu dôkazov, ktoré súd prvého stupňa vykonal v dostatočnom rozsahu a aj popísal v odôvodnení rozhodnutia.

Ide o podmienku priznania uplatneného nároku, na splnenie ktorej musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či takúto námietku výslovne vzniesla procesná protistrana, pričom vzhľadom na charakter žalovaným zvolenej obrany spočívajúcej v tvrdení, že pôžička mu reálne poskytnutá nebola (teda právnickou ani fyzickou osobou), nebolo ani dôvodné očakávať námietku žalovaného, že mu pôžička nebola poskytnutá právnickou ale fyzickou osobou. Odhliadnuc od toho, žalovaný v konaní namietal, že pôžička nie je zavedená v účtovníctve ani jednej zo zúčastnených spoločností, ani v inventarizácii pohľadávok žalobcu, a súd sa touto okolnosťou sporu aj zaoberal, keď v uznesení z pojednávania konaného dňa 15.07.2013 žalobcovi uložil povinnosť v lehote 30 dní predložiť hodnoverné listinné dôkazy o vydaní finančnej hotovosti 12.000,- eur z pokladne. Rozhodnutie vychádzajúce zo záveru, že toto dôkazné bremeno žalobcom splnené nebolo, potom nemožno označiť za prekvapivé, či inak nezodpovedajúce dôvodným očakávaniam účastníkov.

Za dôvodné pritom nemožno považovať výhrady žalobcu smerujúce voči spôsobu vyhodnotenia dôkazov, keď konateľ žalobcu sám na vysvetlenie, prečo tvrdená pohľadávka z pôžičky nefigurovala v odsúhlasení pohľadávok za rok 2011 na pojednávaní konanom dňa 11.11.2013 uviedol, že „išlo o naše súkromné financie“, ktoré tvrdenie korešponduje nielen s dokladom o odsúhlasení pohľadávok k 31.12.2011, ale aj s výpoveďou svedkyne B. S., ktorá požičané peniaze taktiež označila za „naše súkromné“, hoci s dodatkom, že sa ich rozhodli „dať do firmy a tieto peniaze firma požičala“. Akým legálnym spôsobom mali byť peniaze dané do firmy a čo o tom svedčí, žalobca neozrejmil ani v obsahu

svojho odvolania. V prospech tvrdení žalobcu v tejto súvislosti nemožno hodnotiť e-mailovú správu svedkyne H. Q. adresovanú svedkyni S. S., z obsahu ktorej nemožno jednoznačne usudzovať na to akého dlhu sa týka - či dlhu zo zmluvy o pôžičke alebo z iného právneho vzťahu (podľa formulácie zrejme dlhu súvisiaceho s kúpou nakladača), ani či ide o dlh voči právnickej osobe alebo voči manželom S., obdobne ako obsah listu žalovaného zo dňa 03.08.2012, odhliadnuc už od toho, že žalovaný o pôvode poskytnutých prostriedkov nemusel mať vedomosť, smerujúceho primárne k oznámeniu stanoviska žalovaného k nároku na odňatie triedičky materiálu.

Pokiaľ súd prvého stupňa za takejto dôkaznej situácie žalobu zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na skutočnosť, že v tomto konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.